

Szerkesztői iroda:

Belmagyar-utca végén (Máriaffy-ház), a hová a lap szellemi részét megillető közlemények czimzendők.

Az „Ellenzék” előfizetési díja:

Egész évre . . . 32 korona. Negyedévre 8 korona.
Félévre . . . 16 korona. Egy hóra 3 korona.

Egyes szám ára 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Kiadó-hivatal:

Kolozsvárt, Belközép-utca 33-ik szám.

Egy négyszög czentiméternyi tér ára 8 fillér. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek.

Reklám sora 2 korona.

Bélyeg-illeték minden hirdetés után 60 fillér.

Hivatalos közlemények sora 10 korona.

Nyilvtéri cikkek garmond sora után 40 fillér fizetendő.

ELLENZÉK.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP.

Négy millió forint adósság.

(Két cikk.)

II.

December 1-én végeztük költségvetési tárgyalásainkat, takarékosági fogadalommal. Potgármester ur a tárgyalás végén kijelentette, hogy még ha megszavazna is a közgyűlés valamely újabb kiadást, melyre fedezet nem lenne: 6 nem hajtáná végre!...

Három hét múlva, december 22 —23, ismét közgyűlést tartott a képviselő testület és a tárgysorozatban két olyan kérdés fordult elő, melyekre költség kellett. A közgyűlés mindkettőt megszavazta.

Egyik a vakok iskolája; másik a mentők háza. Ez a két határozat bizonyítja, hogy a multakon semmit sem okulva, haladunk tovább a fedezetlen kiadások lejtőjén.

Mindkét ügyet meg kellett felebezmem, mert az alapelven sérelem esett. Körülbelöl ilyen indokolással:

1) Deczemker 22—23-iki közgyűlésünk jegyzőkönyvének 446. száma alatt arra utasítatik a tervkészítő bizottság, melynek elnöke a polgármester ur, hogy a vakok intézete számára keressen egy 500—600 frtos bérlakást, mert az új intézetet 1900. szeptember 1-én megakarják nyitni.

Ennek a 8—16 éves ifju vakok nevelésére és ipari oktatására szánt 8 évfolyamra tervezett szakiskolának is a városi gazdálkodási rendszert jellemző előtörténete van. A tárgy méltóságához illő kegyelettel elmondom:

Dicsőült Erzsébet királyné gyászosa halálhíre, a sürgönyök szárnyain Kolozsvárra érkezvén, 1898 szept. 12-iki részvét — közgyűlésünkön, az alkalmi indítványok közt, előterjeszti a tanács, hogy mondjuk ki — egy Vakok intézete alapítását és erre a célra szavazzon meg a város 50 éven keresztül fizetendő évi 2000 forintot, együtt 100 ezeret.

Az általános levertség közepette is érezték a gyűlés tagjai, hogy egy ily nagy horderejű, elő nem készített kérdést, rendkívüli közgyűlésen, meglepetés szerűen előhozva: megoldani nem lenne helyes. Ennek megvitatására nyugodtabb hangulat és megfontolás szükséges.

Felszólalt ily értelemben br. Feilitsch Arthur, a kérdés elnapolását indítványozván, mikor már a többi vá-

rosok határozatait is ösmerni fogjuk. Az akkori határozat, jkőnyvi 393 szám, 6-ik alpontja alatt így van feljegyezve:

„Erzsébet királyné emlékére a város által egy nagyobb alapítvány létesíttessék; utasítatván a tanács, hogy erre nézve készítsen javaslatot és azt terjessze be a képviselő bizottsághoz.”

Az elhunyt királyné emlékszórára megindított országos gyűjtéshez mi is járultunk 1000 frttal. Ebből 500 frttal még hátralékban vagyunk; az idén kell lefizetnünk. Ezzel a tartozó kegyeletnek, erőnköz mértén, eleget tettünk. A tanács azonban időszerűnek tartotta, azon év végén még egy országos vakok intézete felállítását is javasolni, de kormány segélyre és társadalmi gyűjtésre alapítva.

Folyamodtunk a közoktatásügyi miniszter urhoz államssegélyért, — ki 1 ovónó és 2 tanító kinevezését, maga részéről, annak idején kilátásba helyezi; ezen felül csak mérsékelt anyagi segélyt ígér.

Annak daczára, hogy ezen ígéreten kívül más alap eddigelő sincs, mint a Berde Mózsa által erre a célra, régebben hagyományozott 5600 frt o. é., mindazon által most deczember 22-iki közgyűlésen ez a határozat hozatott:

„1900. Szeptember 1-jén az ifju vakok intézete nyitassék meg és az intézet megnyitásával egyidejűleg a gyűjtés országszerte indíttassék meg.”

Igy határoztak, sőt a polgármestert megbízták, hogy szept. 1-jére keressen egy 5—6 szobás, 500—600 frt. bérösszegre terjedő árért lakást, hová a megnyitandó új intézet helyeztessék.

A helyett, hogy a mi egy ily alapítvánál legelső szükség: az országos gyűjtés megindítása, ezt a megnyitás utánra akarjuk halasztani. A gyűjtés ha megindul, előre láthatólag, évekig fog tartani. Addig a mi kiadás lessz és egyebűnnen nem telik; fedezni fogja természetesen a város, mert a megnyitott intézetet cserben nem hagyhatja.

A költségvetés tárgyalásakor mind-ezekről semmi említés nem történt, tehát fedezetről sem gondoskodtunk. Beleviszik ezzel a kezdő lépéssel Kolozsvár városát, egy erejét és hivatását meghaladó ismeretlen összegű költségbe, — akkor midőn régibb terheinket sem bírjuk!

2. Második új kérdés, mely decz. 22-ikén napirendre hozatott: a mentők háza. Jegyzőkönyvi 471. számú határozattal kimondatott, hogy regale kötvényeinkből eladunk 20 ezer forint értékét; ezzel veszünk a Mentő-egyesületnek házat és azt kijavíttatjuk. Ennek az ügynek következő előzményei vannak:

Mult 1899. szept. 15-ikén azért folyamodott a Mentő-egyesület a közgyűléshez, hogy egy házas telek megvételére irányított törekvését a város támogatassa; t. i. vállaljon jóállást a Mentő-egyesületért, azon törlesztési kölcsön részleteinek fedezése által, mely kölcsönt az egyesület, saját számlájára valamelyik pénzintézetnél felvenni szándékozik.

A városi közgyűlés, jkőnyvi 324. sz. alatt egyhangulag hozzájárult a kérdés elvi elfogadásához, — a végleges határozatot akkorra tartván fenn, mikor a szóban forgó költségek törlesztési terve szabályszerűen meg lesz állapítva és elébe terjesztve. A helyett azonban, hogy a mentő-egyesület saját számlájára vásárolt volna, most újabb kérelmével az egész vásárt a városra akarja áthárítani.

Városunk a mentő-egyesületet, mint jótékony emberbaráti intézményt, melynek tagjai nagy önfeláldozással, önzetlennél szolgálnak, most is jelentékeny segélyben részesíti. Költségvetésünkben évi 2600 frt van a mentő-egyesület segélyezésére előirányozva. Ennek terhére akart az egyesület, miként szept. 15-iki kérelmében jelezte, törlesztő kölcsönt felvenni, a várost csak közvetítő jótállásra kényszerítve, a 2600 frtból, a kölcsönző pénzintézettel szemben.

Ezt mindnyájan helyeseljük, azonban Kolozsvárnak, ha házat vesz vagy épít, elsősorban önmaga számára kell hivatalhelyiségről gondoskodnia, mert évi költségvetésébe, „városi hivatalok szállásbéré” czimén 4000 frtot kénytelen előirányozni.

Különbözn is: a megvásárlásra ajánlott Külmonostor-utczai 26. a) számú házas telek a főtértől és a népesebb külvárosi részekről, utcáktól fálre esik. Elhanyagolt, sok javításra szorult, nedves falazatu épület fekszik rajta. Ha a város önmagának megveszi és valamikor, mint tulajdonát saját céljaira akarná használni: oly messzire központi épületeitől, oly kicsiny telken, hol tovább nem terjeszkedhetik, czélszerűen nem használhatná fel.

Azt merném ajánlani: város és a mentők fogjanak össze: vásároljanak alkalmas helyen a 4000 és 2600 forint kamat összeg számlájára kész nagyobb épületet (magam is tudnék ilyent ajánlani!) Igy a most bérben lakó városi hivatalok egy részét és a mentőket is elhelyezhetnék.

Aztán miként is adjunk mi 20 ezer frtot regale kötvényeinkből a mentőknek? mikor nincs honnan!...

Összes regale kötvényeink tőkéje volt, az eredeti kiutaláskor, hiteles pénztári adatok szerint, melyek kezemenél vannak, 1 millió 460 ezer forint, 4%, százalékos kamatozással. Mikor saját magunknak, a városnak, valamely halaszthatatlan beruházás miatt, olcsó kölcsönre volt szükségünk, — e regalehoz fordultunk. Most azonban ez a forrás teljesen kiapadt. Nincs több az 1%, millióból 143200 frtnál.

Ennek terhére is már elő vannak jegyezve: az igazságügyi palota építetéhez elvállalt 100 ezer frt és a sértes közbéző hid építésére 40 ezer. Tehát a regale egészen elfogyott. Abból sajnos, nem költhetünk többet.

Most következők záradékul a 4 millió forint adósság kimutatása.

Egyik közelebből tartott szakosztályi gyűlésen, Salamon tanácsos ur hosszú számlát terjesztett elő: mennyi kell még a vízvezeték és csatornázás befejezéséhez. Ő maga egyelőre csak 427 ezer forintot kért, azonban a szakosztály előbb 450 ezerre, végre félmillió forintra emelte fel a szükségletet, melyet új kölcsönrel kell fedoznünk.

Ehez adva az igazságügyi palota 100 ezer forintját és a régibb 3 millió 412 ezer frtot: kijön a cikkekim címűl választott 4 millió forint adósság!

Azt hiszem, ideje, hogy ennél a határkőnél — mint az angolok Lady-smithnél — egy kissé megpihenjünk. Lássuk magunk előtt, szépitgetés nélkül, tisztán a helyzetet.

Vegyük időt magunknak, a város anyagi helyzetének részletes, komoly bírálatára: mit győzünk és miből győzünk fedezni? mert: a tulságosra feszített hur könnyen elpattan!...

Szabó S.

Politikai hírek.

A közigazgatási reform. A belügy-miniszteriumban az új kodifikációs sz-

tály megkezdte a közigazgatási reform dolgában munkálatait. A tanácskozáson felhasználják a régi reformtervet, ezenkívül azonban még nagyobb súlyt fektetnek azokra a tervezetekre, melyeket a reform-javaslatnak letétele óta a belügyminiszteriumnak — rendelkezésére bocsajtottak. Legutóbb két új terv van a kodifikációsális osztály kezében s mind a kettő a kérdés teljes megoldására irányul. Azt vélik, hogy az idén az előkészítő munkálatok befejeződnek s jövőre a javaslat benyújtható lesz a képviselőházban. A legközelebbi megyei és városi tisztújításra azonban még nem lesz készen az új törvény, illetőleg erre az időre még nem léptethetik életbe. A tisztújítás tehát a régi rend szerint történik, de egyúttal ez lesz az utolsó közigazgatási restauráció Magyarországon.

Katonai reformok. Politikai körökben biztosra veszik, hogy a májusban összeülő delegációk elé számos katonai reformot terjeszt a közös hadügyi kormánytervezetek alakjában. — A reformok között biztosra veszik a hadtestek megszorítását, az újonczlétszám felemezését. Ezenkívül a delegációk legközelebbi ülései elé fog kerülni a vezérkar reorganizációjának kérdése. Bécsben most sűrűn vannak katonai jellegű tanácskozások a reformok felől. Mint mondják, ezek a katonai tanácskozások általános szempontokból a hadtest helyes állapotának vizsgálására terjednek ki, felhasználva a most folyó háboru tanúságait.

A háboru.

Ma se lehet még biztosat tudni a harcztérről.

A legtöbb távirathól az tűnik ki, hogy az angolok újabb vereséget szenvedtek.

Legújabb híreink különben a következők:

London, jan. 24.

Buller tábornoknak egy tegnapi este fél 7 órakor Spearmans-Kampan földott távirata a következőket jelenti:

Warren tábornok abban az állásban tartja magát, a melyet 21-én elfoglalt az ellenségtől. Az ellenség körülbelül 14 yardnyira áll tőle Spions-Koptól nyugatra. Ez az állás magasabban van, mint Warren állása s azért lehetetlen benézni a burok táborába. A Spions-Kop csak egy nyit szakadékokkal átszelt kopár síkságon áll közelíthető meg. A Warren által megszállva tartott hegygerincek olyan meredek, hogy lehetetlen ágyukkal fölmenni.

Alacsonyabb fekvésű területen föllállított tarackokkal és tábori ágyukkal lövöldöznek az ellenség hadállását. Az ellenség Creusot-ágyukkal és más lövegekkel viszonozza lövéseinket. Ebben az ágyupárbajban előnyben vagyunk, mert az ellenség, ugy látszik, a sáncokban keres védelmet. Az ellenséges tüzér-ség nem nagy kárt tesz sorainkban. Ma este

tegnap este említettek előtte. Megmondhatod neki, hogy lady Éva megakarja látogatni. És nézz ide, én zsebre tenném azt a pipát.

A Vikont kezében levő pipa ugyan az a kis kurtaszaru pipa volt, melyből a mult este a Chace szalonjába dohányozott. Most kiverte annak a tartalmát és gyorsan a zsebébe csuszattatta. Alig volt az erejtve, midőn Dora, kosárral a kezében, a boltból kilépett.

Első pillantása a Curzon mellett álló furesa kis alakra elégséges volt tudtára adni, hogy az ki volt és szeméi félig jó kedvtől, félig a csudálkozástól ragyogtak. Ugy látszott, hogy azoknak a fénye, vagy szépségének a közelebről való látása, elkápráztatta Lord Beaclerket. — Válaszul a Curzon bemutatására, mit az nagyon könnyedén és jól és a szükséges engedelem kérés kíséretében tett, a mint a kosarat ismét elvetette tőle, a kis Vikont egy árva szót sem tudott mondani.

A mint a verőfényes kövezeten lefele mentek — mert ez a bolt volt a Dora jegyzésén az utolsó — Curzon, csudálkozva és mulattatva a barátja segítségére ment, mert ki látta valaha a Beau fékezhetetlen nyelvét lekötve.

Foliot kisasszony, Beaclerk azt mondta nekem, míg az ajtó előtt kegyedre várakoztunk, hogy a nővére kíván kegyeddel megismerkedni, — mondá, azt gondolva, hogy ezáltal megoldja társának a nyelvét.

— Valóban! — Dora, a ki maga is csudálkozott, hogy miképpen szakítsa meg azt a csendet, mely érezte, hogy ügyetlen-ség és nevetséges volt, hálás és megkönynyebült tekintettel jutalmazta őtet, a mit a Vikont részére egy mosolygá változtatott. — Lady Éva nagyon szives — mondá. Lord Beaclerk, megmondja neki, hogy minélty amí szegény székeink és asztalaink helyére lesznek állítva, a nagy bátyám és nőném a

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1900. Január 25.

A zsúr történetéhez.

Beküszöbntvén a zsúr saison, nem lesz talán érdektelen róla most egyet-mást elmondani.

Ha még olyan modern is a zsúr, még sem napjainknak a fölfedezése. Mint a szalonélet minden más berendezése, Franciaországból származik. Ott a zsúr virágkora, a zsúrozás divatja mindenesetre sokkal inkább körbejárta, mint ma, de ez a kör jórészt különösen kiváló volt; a társaság szellemi egyeniségek és nagyságok tekintetében ugyan-csak alapos gondossággal volt összeválogatva. Virágkora volt az a szellemes zsúrunk, a melyen éppen olyan okosan csevegtek, mint élénken udvaroltak.

A mult század hölgyeinek, a kik egy elég vonzó társaságot akartak zsúrjaikon egyesíteni mindennapi csevegésre Párisból, — sem szépeknek, sem fiataloknak, mi több, kifogástalanoknak sem kellett lenniök. Mert ha Lambert, Necker, Geoffrin asszonyok a legfeledhetlenebb hivatással dicsekedhettek is, ugyanezt nem mondhatta el magáról Madame du Deffant, luxemburgi hercegnő és Madame du Tencin, a kinek fogadó estéi voltak olyan híresek és látogatottak, mint amazok. Pedig Madame du Deffant sem fiatal, sem szép nem volt, sőt jócskán tul volt az ötvenedik évén, a mikor szalonját megnyitotta. Madame de Geoffrin, a kinek

zsúrjai jó ideig a leglátogatottak közé tartoztak, a legesufabb asszonyok egyike volt, ugy, hogy alapos fenyegetés volt az, a mikor egy festő így nyilatkozott:

— Ha ez az asszony még sokáig bosszant, Istenemre lefestem!

Az sem volt mulhatatlanul szükséges föltétel, hogy a háziaszony jó családból származzék, Madame Geoffrin, a dauphine egyik komornyikjának a leánya volt és feleségül egy kézműáruskereskedőhöz ment, a kinek nagy vagyona lehetővé tette számára a roppant fényűzést, Du Deffantnak ellenben mindenféle fortélyhoz és intrikához kellett folyamodni, hogy esztendei bevételeit nagyobbítsa.

Hogy az akkori zsúrok nem voltak five o'clock theek, mint a mostaniaknak legtöbbjei, azt mindenki elgondolhatja, a ki a franciaia kulturhistóriában csak némileg is járatos. Bőséges inynek való élvezet nélkül a nagy szellemek sem jártak volna el olyan pontosan a zsúrokra, a melyek ugyszólván esti találkozások voltak, tehát annak felelték meg annak, a mit nálunk zsúr fixnek neveznek.

Bizonyos, hogy a társasélet az első évtizedektől a hetvenes évek elejéig sokkal szerényebb alapokon volt, mint manapság. Akkoriban volt néhány szalon, a melyből inkább a szellemes tudósokkal, a tudományok korifeusaival és a szép asszonyokkal való találkozás ingere, mint a souperek és dinerek vonzótták az embereket. Azonban a tizen-nyolczadik században, a franciaia társaságban annak, a ki arra számított, hogy a szellem nagyságait fogadja magánál, elengedhetetlen volt a pompás lakoma.

Az akkori idők ismeretes hölgyei között csupán Lespinasse kisasszonyok volt meg az a privilégium, hogy souper nélkül gyűjtsse maga köré a szellemi előkelőségeket, mert szegény volt ahhoz, hogy barátait megvendégelje. Nála az anyagi élvezeteket pótolja a szellem és a kedvesség s ebből a két tulajdonságból neki sokkal több volt, mint más szereplő hölgyeknek.

A tizenyolczadik század e zsúrjainál mint már említettük, morális tekintetben sem voltak nagyon szigorúak. A háziaszonyoknak lehetett vagy nem lehetett ura, de zavarnia nem volt szabad feleségét és a vendégeket. A mult században a férj nem segítette az asszonyt szereplő pozícióba, ellenkezőleg, minél kevesebb volt a férj, annál többet ért az asszony.

Az asszonyoknak igen sok szabadságuk volt. Ez a szabadság addig is terjedt, hogy ha nem volt férjük, egy barátot fogadhattak, a kit az egész társaság elismert. Madame du Deffant Pont de Beyle-lel ötven esztendőnél több ideig tartó barátságban volt, a melyet, mint mondják, soha a legcekélyebb nézeteltérés sem zaszt meg s a melyhez fogható alig volt.

Az eddigiekből világos, hogy a mult században egy asszonynak sem szépnek, sem fiatalnak, sőt műveltnék és tanulnak sem kellett lennie. Ellenkezőleg, őrizkednie kellett attól, hogy tudósnak látszassék, mert a kékharyisnyásokat gyűlöltek a férfiak; annak az asszonynak a szalonját, a ki annyira megfélemedezett magáról, hogy verseket írjon, vagy egyáltalában irodalmilag munkálkodjék, bizonyára elkerülték volna, nehogy köl-

ményeit dicserni kelljen. Inkább megbocsátották egy asszonynak azt, hogy nem tudott helyesen írni. A helyett azonban megkövetelték tőle a férfiak, hogy sok természetes esze, továbbá lényében és viselkedésében ellenállhatatlan varázsa legyen. Ez mindenestre elengedhetetlen föltétel volt azokra a nőkre is, a kik a mult században irodalmi szalonat nyújtottak. Az akkori zsúrok a mostani fiun de siecle zsúroktól főként abban különböztek, hogy azokon egy kicsiny, nagyobb-részt ugyanazon a szellemi nivón levő emberekből álló kör csevegésre gyűlt össze s inkább foglalkozott a kor kérdéseivel, mint a városi pletykával. Manapság a zsúr, vagyis a hét bizonyos napjának néhány órája, a melyen a háziaszony fogad, a leheterőnebb ismerősöknek egy nagy, negyedóráról negyedórára változó köre hullámkzik a szalonban, ugy, hogy valami határozott témának a megbeszélése vagy valami kiváló egyéniséggel való foglalkozás természetesen teljesen ki van zárva.

Bizony nem a mai zsúrokon mulatnak jól az emberek.

Dóra.

ANGOL REGÉNY.

— Swerdnától. —

Az Ellenzék részére fordította: AMICA.

VII.

(Folytatás.)

(20)

— Semmi pajtás, semmi! — mondá Curzon nevére. Maradj itt és ha kíváncsi, bemutatlak Foliot kisasszonynak, midőn kijön. Fogadom, hogy nem tesz kifogást ellene,

Hirdetések.

Hirdetmény.

Örök emlékü **Kovrig Tivadar** által alapított szamosújvári örm. kath. árvaleány-intézet kezelő bizottsága a felső-víz-utczában építendő árvaház felépítésére zárt ajánlat útján árlejtést hirdet.

A költségvetési összeg 78.751 korona 48 fillér.

A költségvetés, tervek, árlejtési és szerződési feltételek a helyi örm. kath. plébánia lakban naponként délelőtti 11 órától — délután 1 óráig megtekinthetők.

A zárt ajánlatok a költségvetési összeg 5 százalékával mint bánt-pénzzel látandók el készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirokban és folyó évi február hava 16-ik napjáig nevezett kezelő bizottság elnökéhez nyújtandók be.

A zárt ajánlatokban határozottan kiteendő, hogy az ajánlattevő az árlejtési és szerződési feltételeket ismeri és azokat elfogadja.

Szamosújvárt, a Kovrig Tivadar által alapított örm. kath. árvaleány intézet kezelő bizottságának 1900 január 17-én tartott gyűléséből.

Barány Lukács,
plébános-elnök.

Kapátán Márton,
jegyző.

78. 1—1.

Sertés eladási hirdetmény.

A kolozs-tordai m. kir. állami ménegazdaság kolozspusztai majorjában (vasuti állomás Kolozskara és Boosi 95. sz. őrház) elhelyezett *55 darab másfél éves feljavított ártány* illetve *kozca, 9 darab kisorolt feljavított tenyészkozca* **1900 évi január 28-án** zárt írásbeli ajánlati tárgyalás útján elfog adadni.

A zárt írásbeli ajánlatok 10 százalék bántpénzzel ellátva 1900 évi január 28-án déli 12 óráig a *kolozs-tordai m. kir. állami ménegazdaság intézőségéhez (Kolozspusztá u. p. Kolozs)* adandók — illetve küldendők be, honnan a részletes feltételek kívánatra az érdeklődőknek megküldetnek.

Venni szándékozik az eladó sertéseket bármikor megtekinthetik és előzetes megkeresésre fentjelzett vasuti állomásokhoz kocsit küldetnek.

79. 1—3.

M. kir. Földművelésügyi Miniszter.

Meghívás!

A székely-udvarhelyi „Székely-egyleti első takarékpénztár” részvénytársaság

1900. évi rendes közgyűlését

február hó 25-ikén délelőtti 10 órakor saját helyiségében tartja meg.

Tárgysorozat:

1. Az igazgatóság előterjesztése kapcsolatban a felügyelő bizottság jelentésével az 1899 évi zárszámadások megvizsgálása tárgyában. — Ezek alapján a mérleg megállapítása és a nyereség felosztására vonatkozó igazgatósági javaslat tárgyalása és a felmentés megadása.
 2. A fizetések három évre való megállapítása.
 3. Választások.
 4. Szabályszerű indítványok tárgyalása.
- Ezen közgyűlésre a részvényeseket tisztelettel meghívja.
Székely-Udvarhely, 1900 január 23.

Az igazgatóság.

Figyelmeztetés. Alapsz. 40. §. Az igazgatóság egy három tagu bizottságot küld ki, mely a gyűlés előtt legalább 2 nappal a jelentkezők jogosultságát bírálja meg, a részvényeket letétbe veszi és a közgyűlés után kiadja és ennek határozata ellen a közgyűléshez van csak folyamodásnak helye. A gyűlés előtt való nap esti 6 órakor záródik a jogosultak bírálata és jelentkezése.

77. 1—1.

Sz. 38—1900.

80. 1—1.

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a kolozsvár-városi kir. járásbíró 1899 évi VII. 360. sz. végzése következtében Sipos Gábor helybeli ügyvéd által képviselt kolozsvári kereskedelmi bank javára Salamon Antal és társai kolozsvári lako ok ellen 300 korona s járul. erejéig 1899. évi április hó 15-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján le és felülfoglalt és 1816 koronára becsült következő ingóságok u. m. szobabeli bútorok és egyéb nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a Kolozsvár városi kir. járásbíró 1899. évi VII. 360-2. számú végzése folytán 286 korona tőkekövetelés, ennek 1899 évi október hó 6-ik napjától járó 6 százalék kamatai és eddig 8 kor. 50 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig Kolozsvárt, Diána fürdő, külmagyar-utca 33. és kültorda-utca 4. sz. a. leendő eszközölésére 1900. évi január hó 27. napjának déli 3 órája határidőül kitűzték; — és ahhoz a venni szándékozik oly megjelöléssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törv. cz. 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. tcz. 120. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Kolozsvárt, 1900 évi január hó 14. napján.

Dupschek Ignác,
kir. bír. vghjtó.

Bebizonyult tény, hogy a **vastag száraz hántott tűzifa** ugy a konyhában, mint a fűtésre legalkalmasabb, mert csak is fiatal és ép fa használtatik hántási czélokra s annak tüzelő anyaga több és értékesebb, mint akármelyik fanemnek.

Annak dacára, mint cserkereg termelő, a hántott tűzifát sokkal olcsóbb árban adhatom, mint akármelyik fakereskedő, — mert czéлом csak termelt hántott tűzifám értékesítése, nem pedig annak kereskedése, eszerint a babuezi erdőben általam verőfényes oldalon termelt jöminőségű elsőrendű vastag száraz hántott tűzifából teljes 4 □ méter, házhöz szállítva **11 frtért** nálam Nagy-utca **41.** szám alatt megrendelhetők.

Minták Nagy-utca **41.** szám alatt megtekinthetők.

Nagyobb megrendelésnél árengedmény! 1245. 9—10.

Tisztelettel

Stotter Jakab

Telephonszám 267.

mint Schmidt és Ungar bpesti cserkereg-termelő czég erdélyrészi képviselője.

Sz. 342—1899.

81. 1—1

Árverési hirdetmény.

Alulírt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. törv. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a tordai kir. törvényszék 1899 évi 670. számú végzése következtében Lengyel Kristóf ügyvéd által képviselt Horváth Vilma javára Horváth Lajos m. szengyel lakos ellen 3600 kor. s járul. erejéig 1899. évi május hó 5-iken foganatosított kielégítési végrehajtás útján felül és lefoglalt és 1534 koronára becsült következő ingóságok u. m. ökrök, fejös tehen borjstól, ökörszekér, répvágó, szuszék, házbútorok nyilvános árverésen eladotnak.

Mely árverésnek a m.-ludasi kir. járásbíró 1899. évi V. 221-5. számú végzése folytán 3600 kor. tőkekövetelés, ennek és pedig 3600 kor. után 1894 április 24-től és 2000 kor. után 1897. évi mártius hó 8. napjától járó 5 százalék kamatai egyharmad százalék váltódíj és eddig összesen 139 kor. 90 fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig M.-Szengyel községben végr. szenvedő lakásán leendő eszközölésére **1900 évi Február hó 5. napjának délután 3 órája** határidőül kitűzték; — és ahhoz a venni szándékozik oly megjelöléssel hivatnak meg, — hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvénycikk 107. és 108. §-sa értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek, szükség esetén becsáron alul is elfognak adni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Marosludason, 1900 évi január hó 15. napján.

Böszörményi Ferenc
kir. bírósági végrehajtó.

Uj! Kérem elolvasni! Uj!

Van szerencsém a n. é. közönségnek szíves tudomására hozni, hogy fűszer és csemege üzletben (**Széchenyi-tér 42. sz. Varga-ház**) a főpostahivatal közelében

egy postacsomag csomagolási osztályt

rendeztem be, hol a n. é. közönség kényelmére postán küldendő mindenemű tárgyak és áruk, szakszerűen és pontosan ládába, dobozokba és papírba feladásra készen csomagoltatnak.

A csomagok czímmel láttatnak el, azokról szállítólevelek, árnyilatkozatok stb. lesznek kiállítva, a küldemény a felek kívánsága szerint bérmentve vagy portóval adatik fel, úgy, hogy a feleknek semmi más teendői nincsenek, mint a küldendő tárgyakat a pontos és teljes czím kíséretében üzletembe küldeni.

Tekintve azt, hogy sok privátházban a csomagoláshoz szükséges láda, doboz vagy papír hiányzik és így a csomagolás maga hiányosan lesz eszközve, e miatt a csomagot a postahivatal fel nem veheti, a cselések vagy szolgálak pedig egy csomag feladás miatt sokszor félnapokat töltenek el, úgy reméllem, hogy ezen csomagolási osztály berendezésével hízagpótló intézményt létesítek.

A csomagolási osztályban következő munkák végeztetnek. **Csomagolás** ládába, dobozokba és papírba az esetben is, ha a felek a csomagolási edényt adják hozzá; ellenesetben pedig én adok előnyös árban számítva ládát, dobozt, vagy papírt, árnyilatkozatok, szállító-levelek kiállítása.

A csomagok feladása esetleg bérmentesítése.
Remélem, hogy az alább jegyzett igen mérsékelt díjak a n. é. közönséget arra fogják bírni, — hogy szíves megbízásaikkal készséges és pontos szolgálataimat minél gyakrabban igénybe veendik.

Díjszabály: Egy rendes postacsomag papírba burkolva szállítólevéllel ellátva s postára feladva 50 fillér, papír vagy fadobozt a legolcsóbb árba számítok föl.

Kívánatra a csomagolandó áruért házhöz is elküldök és ezért 10 fillér külön díjat számítok fel.

Kiváló tisztelettel

Zsilinszky Antal.
Telephonszám 138.

83. 1—6.

Csomagolás végett átadott csomagokért átvételi elismervény adatik.

Eladó tej.

100 liter tej naponta eladó!!

Értekezhetni **Fancsal Dániel** ispánnal Kolozs-Kara.

82., 1—3.

Sárga János ékszerész és órás Kolozsvárt,

Üzlet: Wesselényi Miklós-utca 11. sz. Műhely: Szép-utca.

Készít ékszereket a legszebb kivitelben.

Nagy raktár a legujabb- és legizlésesebb ékszerekből, ezüst-nemüekből, arany- és ezüst, aczel órákból, valamint fali inga és ébresztő órákból.

Megvesz a teljes értékben arany és ezüstnemüket, vagy új aruval becsérél.

Ékszer- és órajavítások pontosan jótállás mellett!

Képes nagy arjegyzék ingyen és bérmentve!

1122. 33—100.



18 karatos finom arany jeggyűrű.

SZILÁGYI ELEONORA

Liqueur, Puncs-szesz és Rumgyára Kolozsvárt, belmagyar-utca 27. Telefon 239.

1250. 9—25.

Alapított 1832.

Van szerencsém a n. é. közönség tndomására hozni, hogy gyáramat áthelyeztem

Belmagyar-utca 27-ik szám alá

a hol elismert kitűnő saját gyártmányaim nagyban és lepecsételt egyes üvegekben kaphatók.

Alkalmi ajándéku a legfinomabb Liqueur, Puncs-szesz és Rum díszes üvegekben. Vidéki megrendelések pontosan eszközöltetnek.

Gyártmányaim, a gyári telepemen kívül kaphatók minden elsőrangú fűszerüzletben, valódi csak az, melyeken czéggemmel el látott vignetta van.

Tisztelettel

SZILÁGYI ELEONORA liquer, puncsszesz és rum-gyár.

Ny. Magyar Mihály „Ellenzék” nyomdájában Kolozsvárt, Belközép-utca 38. sz. Telephonszám 233.